

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202183
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218202183.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO:35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, proti žalovanému S. Š., J.. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXX, o zaplatenie 292,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Stranám nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 292,65 eur s príslušenstvom - úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 1.12.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú VOP. Zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, zák. č. 258/2001 Z.z., zák. č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný neplnil dlh v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 11.1.2016 znížil celkový úverový rámec na nulu a zmluvu vypovedal. Dlžná suma ku dňu postúpenia činí 381,62 eur, pozostáva z istiny 292,65 eur, úroku 0 eur, úroku z omeškania 21,17 eur a ostatného prísl. - poplatku 67,80 eur, v súlade so prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení nevykonal žiadne platby. Suma 292,65 eur predstavuje neuhradenú istinu úveru. Zvyšnú časť dlhu si neuplatňuje. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ odo dňa 24.6.2017, dňom nasledujúcim po dni postúpenia pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Podľa § 219 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

4. Podľa § 219 odsek 3 C.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5.Podľa § 219 odsek 4 C.s.p., len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

6.Podľa § 177 ods. 2 C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak

- a)ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur,
- b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
- c) to ustanovuje tento zákon.

7.Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8.Keďže v tomto prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 292,65 eur, súd v zmysle § 297 C.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 1 C.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.5.2019. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrení účastníkov a ich zástupcov a so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci :

10. Žalobca súdu predložil zmluvu o kreditnej karte (návrh zmluvy) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. (banka) a žalovaným dňa 1.12.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru - kreditná karta VISA s celkovým úverovým rámcom 300,- eur s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca k začiatku účtovného obdobia zníženej o sumy všetkých splátok klienta uhradených ku dňu splatnosti podľa tabuľky uvedenej v zmluve (bod I. Zmluvy). V tabuľke je uvedená suma čerpania, úrok vyjadrený v eurách - poplatok za komfort a výška úroku vyjadrená v RPNM (uvedené rôzne sadzby podľa čerpania). Minimálna splátka je určená tabuľkovo podľa výšky celkového úverového rámca, pri sume 300 eur je suma splátky 15 eur, RPNM uvedená 39,89%, celková čiastka, ktorú zaplatí klient 357,59 eur, priemerná hodnota RPNM 24,28 %, úrok z omeškania 5 %, spôsob úhrady automatickým odpísaním. V čl. II Zmluvy sa nachádzajú osobitné a záverečné ustanovenia. Klient vyhlásil, že sa oboznámil s OP, VOP, súhlasí s nimi, zaväzuje sa ich dodržiavať. Rovnako sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním. Všetky právne vzťahy neupravené zmluvou sa budú riadiť ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zároveň obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva uzavretá na dobu neurčitú.

11. Súdu boli predložené Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., OP pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet SLSP, a.s., VOP SLSP, a.s.. Podľa bodu 18.14 VOP : „ Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasne, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. "

12. Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 a prílohu zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom SLSP, a.s. a postupníkom - žalobcom, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému v sume 381,62 eur (istina 292,65 eur, poplatky 67,80 eur, úroky 21,17 eur), omeškanie 610 dní, výška poslednej úhrady 30,- eur dňa 18.9.2015.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 30.6.2017 vyplýva, že SLSP, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok. Uvedené oznámenie bolo žalovanému doručované podaním na pošte, vrátane SLSP, a.s. dňa 31.7.2017.

14. Podaním zo dňa 22.3.2017 pôvodný veriteľ mal oznámiť žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.3.2017 z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky. Ku dňu 21.3.2017 je splatná a nezaplatená pohľadávka banky v sume 377,92 eur. Bol vyzvaný na zaplatenie dlhu, inak je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému súdu predložený nebol. Pokusom o zmier zo dňa 12.9.2018 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 399,50 eur v lehote do 19.9.2018. Dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému súdu predložený nebol.

15. Podaním zo dňa 11.1.2016 pôvodný veriteľ mal oznámiť žalovanému zníženie úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy o kreditnej karte z dôvodu omeškania so splácaním dlhu ku dňu 21.1.2016. Ak nezaplatí žalovaný požadovanú splátku 23,45 eur do 21.1.2016, tak je povinný do 15 dní odo dňa účinnosti zníženia úverového rámca na nulu zaplatiť celú pohľadávku zo zmluvy v sume 355,14 eur v lehote 15 dní. Dôkaz o doručovaní podania žalovanému súdu predložený nebol.

16. Výzvou súdu zo dňa 23.1.2019, č.k. 1Csp/95/2018-96 bol žalobca vyzvaný na predloženie výzvy banky k úhrade dlhu pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách vrátane dôkazu o jej doručovaní a doplnenia návrhu vo vzťahu k špecifikácii žalovaného nároku a splatnosti celého dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ.

17. Žalobca podaním doručenom súdu dňa 21.2.2019 uviedol, že omeškanie žalovaného s plnením peňažného záväzku viac ako 90 dní preukazuje výpoveďou zmluvy zo dňa 11.1.2016 a výzvou zo dňa 22.3.2017. Poukázal na ust. § 92 ods.8 a § 89 ods. 1 Zákona o bankách. Tiež na ust. § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP. Z jeho strany boli splnené podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nedošlo k porušeniu cit. ust.. Skutočnosť, že výzvy boli žalovanému doručované neboli protistranou rozporované, preto sa toto tvrdenie podľa ust. § 151 ods. 1 CSP považuje za nesporné skutkové tvrdenie. Na základe uvedeného je potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, príp. inými dôkazmi), že žalovaný bol v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 dní a zároveň bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Poukázal tiež na znenie ust. VOP bod 18.14.. Ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ust. daného zákona, pokiaľ zákon odchýlku nevylučuje, pričom ust. § 92 ods. 8 ju nevylučuje, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona. Vo VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy si dohodli postúpenie nepodmienením počtom dní omeškania, príp. zaslaním písomnej výzvy. Preto došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ust. spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ust. je v súlade s ust. § 524 ods. 1 OZ. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchylné od predmetného zákona, pričom predmetné ust. obchodných podmienok je v súlade s ust. OZ. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.8.2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 5.10.2016, sp. zn.11Co/206/2015 zo dňa 5.10.2016, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 2.5.2017, sp. zn.10Co/57/2017 zo dňa 8.2.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017 zo dňa 10.1.2018. Má zato, že splnil všetky dohodnuté podmienky na platné postúpenie pohľadávky, je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Pri špecifikácii pohľadávky uviedol, že so žalovaným bol dohodnutý celkový úverový rámec 300 eur s min. splátkou v sume 15 eur mesačne vždy k 20. dňu. Žalovaný sa zaviazal platiť úrok s premenlivou úrokovou sadzbou, poplatok 8 eur, za výber hotovosti 5 eur, pri omeškani so zaplatením sumu 10 eur. Svojim vlastnoručným podpisom potvrdil oboznámenie sa s OP, VOP, Sadzobníkom, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Istina činí sumu 292,65 eur, debetné operácie na účet činia sumu 439,51 eur, poplatky 169,10 eur, úroky z omeškania 0,28 eur; operácie kreditné - úhrady v sume 248,25 eur. Z úhrad bola suma 146,86 započítaná na istinu, suma 101,30 eur na poplatky. Rozdiel debetných a kreditných operácií činí 360,64 eur - istina 292,65 eur, poplatky 67,80 eur, úrok z omeškania 0,19 eur. Uplatňuje si len istinu v sume 292,65 eur a zákonný úrok z omeškania za obdobie po dni postúpenia pohľadávky. Súdu predložil platobnú históriu na účet žalovaného, výzvu zo dňa 22.3.2017 a zníženie úverového rámca a výpoveď zmluvy zo dňa 11.1.2016.

18. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

-----
9) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

19. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

24. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

26. Podľa ust. § 52 OZ / účinného ku vzniku zmluvného vzťahu aj ku dňu postúpenia pohľadávky / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. S dodatkom tohto ust. účinnom od 1.7.2016 v znení : spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

29. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

30. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

31. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

32. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

33. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

34. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

35. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

36. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu,

na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovaným a SLSP, a.s. došlo dňa 1.12.2014 k uzavretiu zmluvy o kreditnej karte karty (kreditná karta Visa) s úverovým limitom 300,- eur s mesačnou splátkou v sume 15 eur za podmienok ako sú uvedené vyššie. Právne vzťahy sa riadia okrem obchodných podmienok, Obchodným zákonníkom - zmluva o úvere) a zák. č. 129/2010 Z.z. (vyplýva z OP). Zmluva obsahuje dohodu podľa ust. § 262 Obch. zák. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú OP, VOP (predložené). Klient vyhlásil, že sa s nimi oboznámil a súhlasí s nimi.

38. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď právny predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t.j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa, zák. o spotrebiteľských úveroch), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nemožno akceptovať ani dohodu podľa § 262 Obch. zák. (nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť). Súdy už opakované o uvedenom rozhodli vo svojich rozhodnutiach. Uvedené vyplýva aj zo znenia a zmyslu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

39. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmlúv vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /

§ 52 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

40. Takéto postavenie dodávateľa má s poukazom na vyššie uvedené aj žalobca.

41. Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti. Uvedené súd skúma aj napriek poukazu žalobcu na ust. § 150 a § 151 CSP. Naviac súd poukazuje na ust. § 290 a nasl. CSP upravujúci spory s ochranou slabšej strany - spotrebiteľské spory a z toho vyplývajúce osobitné ust. o dokazovaní. V tomto preto súd neakceptoval námietky žalobcu.

42. Preto bolo potrebné sa najprv vysporiadať s tým komu právo na zaplatenie patrí, teda komu svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia.

43. Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme z predloženej zmluvy a ďalších listinných dôkazov) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanému s prísl. postúpená z postupcu SLSP, a.s.. Uvedené bolo žalovanému oznámené písomne.

44. Avšak žalobca súdu síce predložil výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách pred postúpením pohľadávky adresovanú žalovanému (výpoveď zmluvy a zníženie úverového rámca zo

dňa 11.1.2016 a výzvu zo dňa 22.3.2017), avšak žiadnym spôsobom nepreukázal ich doručovanie, resp. doručenie žalovanému, resp. aspoň dôkaz, že sa tieto listiny dostali do možnej dispozície žalovaného.

45. Teda z uvedeného vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené podmienky dané § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z predloženej zmluvy z veriteľa SLSP, a.s. na jeho účet, teda omeškanie dlžníka - žalovaného so zaplatením aspoň časti dlhu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní do dňa postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve, resp. súhlas klienta na postúpenie pohľadávok. Doručenie, resp. doručovanie výzvy podľa cit. ust. súdu nebolo predložené. Nenahradí ho totiž ani predložené oznámenie o postúpení pohľadávok adresované žalovanému, resp. argumentácia žalobcu s poukazom na ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách, či poukaz na ust. VOP bod 18.14.

46. Preto súd dospel k záveru, že žalobca napriek poučeniu o dôkaznej povinnosti (terajšia znalosť procesného predpisu upravujúceho civilný proces sa predpokladá, keďže žalobca je zastúpený advokátom) neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu preukázaniu dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, a čo je najdôležitejšie neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu svojej aktívnej hmotnoprávnej legitímácie. Pre nepreukázanie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách nemôže mať súd zato, že postúpenie pohľadávky voči nemu je účinné. Vo vzťahu k uvedenému, vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie pohľadávky v tomto štádiu (bez preukázania splnenia zákonných podmienok) platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom dochádza k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu. V tomto súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 (teda v tomto sa súd sa neodklonil od rozhodovacej praxe súdov, keďže žalobca poukázal na skoršie rozhodnutia odvolacích súdov).

47. Na uvedenom názore súdu nezmení nič ani bod 18.14 VOP, keďže na uvedené nemožno prihliadať ako na individuálne dojednanú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom, keďže sa nachádza vo vopred naformulovaných Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa, ktoré spotrebiteľ - dlžník určite žiadnym spôsobom neovplyvňoval ani nedojednával. Tieto sú vopred dané veriteľom, dokonca ich veriteľ môže kedykoľvek zmeniť a žiaden súhlas s ich novším znením od dlžníkov nevyžaduje. Uvedené vyplýva z vyššie cit. ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa. Uvedené ust. VOP preto nemožno považovať za vopred daný súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky žiadaný v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách. Navyiac takéto znenie VOP je v rozpore s ust. § 53 ods. 1 a nasl. OZ a ust. zák. na ochranu spotrebiteľa (značná nerovnováha v právach a povinnostiach veriteľa v neprospech spotrebiteľa - dlžníka; súhlas banky pre postúpenie pohľadávok zo strany klienta, pričom banka tak môže učiniť kedykoľvek bez jeho súhlasu) a teda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené ust. VOP preto nemožno akceptovať ani s poukazom na ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách, kde samotný zákonodarca odkázal na ust. § 53 OZ, teda aj v tomto je právny názor súdu podporený jeho úmyslom ochrániť slabšiu stranu zmluvného vzťahu - spotrebiteľa.

48. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre uvedené dôvody sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu v konaní. Rovnako sa súd ďalej nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého (vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere, resp. neprijateľnosti podmienok v nej zakotvených a pod.).

45. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že stranám nepriznal ich náhradu, žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, ani si neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) písová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.